**Sygn. akt: KIO 4311/26**

**POSTANOWIENIE**

Warszawa, dnia 24 września 2026 r.

**Krajowa Izba Odwoławcza** - w składzie:

Przewodnicząca:Elżbieta Dobrenko

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 24 września 2026 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 31 sierpnia 2026 r. przez wykonawcę FCC Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrzu

w postępowaniu prowadzonym przez Gminę Bytom

przy udziale uczestnika po stronie odwołującego wykonawcy Przedsiębiorstwo Techniki Sanitarnej Alba Spółka z ograniczona odpowiedzialnością z siedzibą w Chorzowie

**postanawia:**

1.Umorzyć postępowanie odwoławcze.

2.Nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz wnoszącego odwołanie wykonawcy FCC Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrzu kwoty13 500 zł 00 gr (trzynaście tysięcy pięćset złotych zero groszy), stanowiącej 90 % kwoty uiszczonej tytułem wpisu od odwołania.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:……..……

**Sygn. akt: KIO 4311/26**

**Uzasadnienie**

Zamawiający Gmina Bytom, dalej: „*zamawiający*” prowadzi, na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, dalej: „*ustawa Pzp*”, postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego, którego przedmiotem jest: „Odbieranie i zagospodarowanie odpadków komunalnych od właścicieli nieruchomości zamieszkałych na terenie miasta Bytom”, dalej: „*postępowanie*”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 30 kwietnia 2026 r. pod numerem 300002-2026.

31 sierpnia 2026 r. wykonawca FCC Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszkowie, dalej: „*odwołujący*” wniósł odwołanie wobec treści ogłoszenia o zamówieniu i wobec treści dokumentów zamówienia, zmienionych w dniu 21.08.2026 r., w szczególności postanowień Specyfikacji Warunków Zamówienia, dalej jako „SWZ”, „OPZ” i oraz niezgodnych z wymaganiami wynikającymi z przepisów ustawy projektowanych postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie przepisu:

1. art. 439 ust. 2 pkt 4 ustawy Pzp w zw. z art. 527 ustawy Pzp w zw. art. 5 Kc, art. 58 § 1 i 2, art. $353^1$ Kc i w zw. 8 ust. 1 ustawy Pzp poprzez niewykonanie pkt 1.3 sentencji wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 10 lipca 2026 roku wydanego w sprawie o sygn. akt KIO 2226/26, w którym Izba nakazała zamawiającemu modyfikację dokumentacji zamówienia poprzez zmianę wymagania w zakresie obowiązku wykonawcy osiągnięcia poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oraz sposobu ustalenia kary umownej za nieosiągnięcie tego poziomu — przez dostosowanie tego wymagania oraz kary do realnych możliwości osiągnięcia tego parametru w ramach realizacji umowy;
2. art. 99 ust. 1 i ust. 2 ustawy Pzp w zw. z art. 134 ust. 1 pkt 20 ustawy Pzp w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp w zw. z art. 433 pkt. 2 i 3 ustawy Pzp w zw. z art. Kc i w zw. z art. 5 Kc w zw. z art. $353^1$ Kc w zw. z art. 387 § 1 Kc w zw. z art. 58 Kc w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 ustawy Pzp poprzez ponowne dokonanie opisu przedmiotu zamówienia w sposób kreujący obowiązek wykonawcy, który jest niemożliwy do zrealizowania. Obowiązkiem tym jest osiągnięcie w danym roku kalendarzowym rocznych poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych wskazanych w art. 3b ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (dalej: „poziomu recyklingu”) na poziomie:
   a) za rok 2027 – 30,00%,
   b) za rok 2028 – 32,00%,
   c) za rok 2029 – 34,00%, w którym usługa ma być świadczona tylko przez 2 miesiące, co pomimo wprowadzonej w tym zakresie zmiany SWZ, nadal stanowi przeniesienie obowiązku jaki ustawodawca nakłada na zamawiającego, a który to obowiązek, na podstawie nowego obowiązującego od 21.08.2026 r. brzmienia postanowień § 3 ust.

1 pkt 5 i § 10 oraz § 26 ust. 1 pkt 29 wzoru umowy zamawiający przenosi na wykonawcę, pomimo, że wykonawca nie jest adresatem normy prawnej określonej w ww. przepisie ustawy (nie posiada uprawnień do egzekwowania od mieszkańców prawidłowego segregowania odpadów) oraz ze wskazaniem, że naruszenie przepisu polega na tym, że w takim przypadku zamawiający obarczył wykonawcę odpowiedzialnością przekraczającą odpowiedzialność jaką ustawodawca ustalił za osiągnięcie poziomów recyklingu, o których mowa w art. 3b ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 roku

o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 733.), dalej jako: „u.c.p.g", pod rygorem nałożenia na wykonawcę kary umownej w wysokości 240 000 zł osobno za każdy brakujący procent poziomu recyklingu, czyli kary umownej dotkliwszej niż ta, która wynika z ww. przepisów. Powyższe świadczy o nałożeniu kary umownej

w oderwaniu od okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 471 Kc) oraz art. 433 pkt 2 i 3 ustawy Pzp. Z tej przyczyny zamawiający niezgodnie z ww. przepisami przerzucił na wykonawcę obowiązki, którym ten nie jest w stanie sprostać

i dodatkowo jeszcze zaostrzył karę za jego niewykonanie, co wynika z faktu jakim jest to, że:

a) zamawiający znacznie podniósł wysokość kary za nieosiągnięcie poziomów recyklingu w stosunku do pierwotnego brzmienia postanowień wzoru umowy, ponieważ ustalił tę karę jako 240 000 zł za każdy 1% nieosiągniętego poziomu recyklingu. Znając aktualny poziom recyklingu osiągany przez Odwołującego, który obecnie od lat świadczy te usługę na rzecz Zamawiającego i osiąga maksymalnie 27,51% poziomu recyklingu, pewne jest, że przy obecnej regulacji umownej będzie musiał zapłacić kary umowne, bowiem nie jest możliwe osiągnięcie poziomów recyklingu na poziomie wskazanym

w SWZ. Aby móc porównać wysokość tej kary do uprzednio, pierwotnie określonej regulacji musimy ją przeliczyć w taki sposób, aby ustalić, ile wynosi kwota kary za 1 Mg odpadów w przypadku nieosiągnięcia poziomu recyklingu w sytuacji, gdy 1% nieosiągniętego poziomu recyklingu to 240 000 zł kary. Po przeliczeniu zgodnie

z kalkulacją przedstawioną w uzasadnieniu do niniejszego odwołania, stawka ta kształtuje się w sposób następujący:

| Wymagany poziom recyklingu w SWZ wg zmiany z 31.08.2026 r. | Wartość procentowa jakiej zabranie do osiągnięcia poziomów określonych w SWZ<br>Wg aktualnych danych dot. osiąganego poziomu recyklingu przez rzeczywiście świadczącego usługę w na rzecz Zamawiającego[1] | Wysokość kary za nieosiągnięcie 1 Mg odpadów liczona wg wzoru z nowego brzmienia SWZ | Szacunkowa wysokość kary za nieosiągnięcie 1 Mg odpadów liczona wg rozporządzenia – kara ustalona w pierwotnym brzmieniu SWZ |
|---|---|---|---|
| w 2027 r. – 30% | 2,49 % | 614,67zł | 410,58 zł |
| w 2028 r.– 32% | 4,49 % | 512,22 zł | 431,11 zł |
| w 2029 r.- 34% | 6,49 % | 3.073,34 zł | 452,66 zł |

1 SPRAWOZDANIE PODMIOTU ODBIERAJĄCEGO ODPADY KOMUNALNE OD WŁAŚCICIELI NIERUCHOMOŚCI, dla miasta Bytomza 2025 r.

Tak określona regulacja postanowień umowy wyraźnie pokazuje, że zamawiający wprawdzie obniżył procentową wysokość poziomu recyklingu do 30 % w 2027 r. (co i tak jest poziomem zbyt wysokim i nierealnym do osiągniecia), ale podwyższył, zaostrzył wysokość kary do 240 000 zł za każdy nieosiągniętego poziomu recyklingu czyli w taki sposób dokonał zmiany SWZ, że z nałożonych w ten sposób kar umownych uzyska wyższą kwotę, która de facto może pokryć wysokość kar za nieosiągnięcie poziomów recyklingu w ustawowo wymaganej wysokości a nawet przewyższyć wysokość kary jaka zostanie nałożona na zamawiającego zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wysokości kary za nieosiągnięcie poziomów recyklingu! A to w istocie powoduje, że ryzyko finansowe wynikające z określonej w umowie odpowiedzialności wykonawcy za nieosiągnięcie poziomów recyklingu wg postanowień aktualnej treści umowy jest nawet większa niż to, które było przed zmianą SWZ. Tymczasem zgodnie z Wyrokiem KIO

z dnia 10.07.2026 r. w sprawach KIO 2226/26 i KIO 2942/26 Izba nakazała zamawiającemu modyfikację dokumentacji zamówienia poprzez zmianę wymagania

w zakresie obowiązku wykonawcy osiągnięcia poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oraz sposobu ustalenia kary umownej za nieosiągnięcie tego poziomu — przez dostosowanie tego wymagania oraz kary do realnych możliwości osiągnięcia tego parametru w ramach realizacji umowy. zamawiający wprowadził zmianę, jednak zdaniem odwołującego zmniejszając wysokość poziomu do poziomu – jaki nie jest możliwy do osiągniecia i jednocześnie zwiększając wysokość kary umownej spowodował, że nadal mamy do czynienie z sytuacją, w której zamawiający oczekuje realizacji świadczenia niemożliwego;

b) poziomy recyklingu liczone są dla zamawiającego z wielu rożnych źródeł, z których jednym tylko jest umowa jaka ma być realizowana w wyniku rozstrzygnięcia przedmiotowego przetargu, rażącym naruszeniem zasady proporcjonalności jest ustanowienie kary umownej liczonej od całości kary jaką ma zapłacić zamawiający, a nie tylko od tej części strumienia odpadów, która stanowi przedmiot umowy;

c) ustawa z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1852 z późn. zm.) – powoduje, że od 1 października 2025 roku zaczął obowiązywać system kaucyjny w Polsce, który pozbawił wykonawców przedmiotowego zamówienia odpadów, które mają kluczowe znaczenie w osiągnięciu poziomu recyklingu, natomiast zamawiający odpady pochodzące z „systemu kaucyjnego" może wliczyć do swojego poziomu recyklingu. Długofalowe skutki wejścia w życie systemu kaucyjnego na sposób realizacji usługi są trudne do określenia, a przekładają się na możliwości osiągnięcia poziomów recyklingu przez wykonawcę;

d) istnieje problem słabej jakości selektywnej zbiórki odpadów komunalnych „u źródła" – największa grupa odpadów w całym strumieniu – około 60% to odpady zmieszane, z których możliwe jest odzyskanie ok 5%;

e) mieszkańcy mogą kompostować odpady ulegające biodegradacji w przydomowych kompostownikach, co bezpośrednio wpływa na ograniczenie możliwości osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu przez wykonawcę;

f) wykonawca nie ma wpływu na to, jakie odpady zostaną wytworzone przez mieszkańców i właścicieli nieruchomości objętych gminnym systemem odbioru odpadów komunalnych;

g)z najnowszych uwarunkowań prawnych w zakresie rocznych poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz poziomów składowania, zmienionych uwarunkowań prawnych co do metodologii wyliczenia tych poziomów, spadającego popytu na surowce,

z powyżej wskazanych powodów odwołujący wskazał, że zamawiający określił w § 26 ust. 1 pkt 29 wzoru umowy obowiązek zapłaty kary umownej za niewykonanie obowiązku spoczywającego de facto na gminie a dot. osiągnięcia rocznych poziomów recyklingu w sposób niemożliwy do zrealizowania przez wykonawcę, a do tego na podstawie § 26 ust. 1 pkt 29 wzoru umowy ustanowił kary umowne za niewykonanie tego obowiązku w sposób rażąco wygórowany i nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia oraz ustanowił obowiązek zapłaty kary umownej za okoliczności, za które wykonawca nie może ponosić odpowiedzialności, a ponadto w pkt 13.4 OPZ przerzucił na Wykonawcę odpowiedzialność za dobór instalacji do zagospodarowania odpadów w zakresie osiągnięcia poziomów, zatem de facto obciążył go odpowiedzialnością za działania podmiotu trzeciego, na którego procesy technologiczne i wydajność odzysku Wykonawca nie ma żadnego wpływu, co stanowi naruszenie art. 433 pkt 2,3 ustawy Pzp w zw. z art. 471 Kc oraz równowagi kontraktowej stron umowy oraz zasady zachowania uczciwej konkurencji, proporcjonalności oraz równego traktowania wykonawców, a także zasady współżycia społecznego art. 5 Kc, co uniemożliwia wykonawcom prawidłowe skalkulowanie ryzyk kontraktowych i prawidłową wycenę oferty. Już tylko zestawienie określonego w § 26 ust. 1 pkt 29 wzoru umowy opisu kary umownej w zestawieniu z obowiązkiem określonym w § 3 ust. 1 pkt 5 i w § 10 wzoru umowy, pkt 13.4., pkt 14 OPZ oraz z znanym zamawiającemu na zasadzie faktu notoryjnego stanu faktycznego, zgodnie z którym nie jest możliwe osiągnięcie poziomów recyklingu (dane z poprzednich lat), powoduje, że wykonawca obciążany został odpowiedzialnością za nienależyte wykonanie umowy oraz ryzykiem kar umownych, których podstawa nałożenia na wykonawcę powstanie nawet przy dochowaniu przez wykonawcę najwyższej staranności, z powodów całkowicie od niezależnych od wykonawcy, co czyni zaskarżone postanowienia dokumentacji przetargowej nieproporcjonalnymi do przedmiotu zamówienia.

ewentualnie (w przypadku uznania zarzutu wskazanego w pkt 1 powyżej za niezasadny):

3.art. 433 pkt 2, 3 ustawy Pzp w zw. z art. 471 Kc w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp w z art. 353¹ Kc oraz art. 5 Kc w zw. z art. 483 § 1 Kc poprzez zastrzeżenie na rzecz zamawiającego kar umownych za nieosiągnięcie przez wykonawcę tzw. poziomów recyklingu tj. postanowień § 26 ust. 1 pkt 29 wzoru umowy, bez uwzględnienia przez zamawiającego okoliczności takich jak, to że:

a) zamawiający znacznie podniósł wysokość kary za nieosiągnięcie poziomów recyklingu w stosunku do pierwotnego brzmienia postanowień wzoru umowy, co kształtuje się w sposób następujący:

| Wymagany poziom recyklingu w SWZ wg zmiany z 31.08.2026 r, | Szacunkowa wysokość kary za nieosiągnięcie 1 Mg odpadów liczona wg rozporządzenia – kara ustalona w pierwotnym brzmieniu SWZ | Wysokość kary za nieosiągnięcie 1 Mg odpadów liczona wg wzoru z nowego brzmienia SWZ |
|---|---|---|
| w 2027 r. – 30% | 410,58 zł | 614,67zł |
| w 2028 r.– 32% | 431,11 zł | 512,22 zł |
| w 2029 r.- 34% | 452,66 zł | 3.073,34 zł |

Tak określona regulacja postanowień umowy wyraźnie pokazuje, że zamawiający wprawdzie obniżył procentową wysokość poziomu recyklingu do 30 % w 2027 r. (co i tak jest poziomem zbyt wysokim i nierealnym do osiągniecia), ale

podwyższył, zaostrzył wysokość kary za każdy 1 Mg nieosiągniętego poziomu recyklingu w taki sposób, że z nałożonych w ten sposób kar umownych uzyska wyższą kwotę, która de facto może przewyższyć wysokość kary jaka zostanie nałożona na zamawiającego zgodnie z rozporządzeniem! Co w istocie powoduje, że ryzyko finansowe wynikające z określonej w umowie odpowiedzialności wykonawcy za nieosiągnięcie poziomów recyklingu wg postanowień aktualnej treści umowy jest nawet większa niż przed zmianą, a przecież zgodnie z wyrokiem KIO z dnia 10.07.2026 r. w sprawach KIO 2226/26 i KIO 2942/26 Izba nakazała zamawiającemu modyfikację dokumentacji zamówienia poprzez zmianę wymagania w zakresie obowiązku wykonawcy osiągnięcia poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oraz sposobu ustalenia kary umownej za nieosiągnięcie tego poziomu — przez dostosowanie tego wymagania oraz kary do realnych możliwości osiągnięcia tego parametru w ramach realizacji umowy.

b)poziomy recyklingu liczone są dla zamawiającego z wielu rożnych źródeł, z których jednym tylko jest umowa jaka ma być realizowana w wyniku rozstrzygnięcia przedmiotowego przetargu, rażącym naruszeniem zasady proporcjonalności jest ustanowienia kary umownej liczonej od całości kary jaką ma zapłacić zamawiający, a nie tylko od tej części strumienia odpadów, która stanowi przedmiot umowy,

c)ustawa z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1852 z późn. zm.) – powoduje, że od 1 października 2025 roku zaczął obowiązywać system kaucyjny w Polsce, który pozbawił wykonawców przedmiotowego zamówienia odpadów, które mają kluczowe znaczenie w osiągnięciu poziomu recyklingu, natomiast zamawiający odpady pochodzące z „systemu kaucyjnego" może wliczyć do swojego poziomu recyklingu. Długofalowe skutki wejścia w życie systemu kaucyjnego na sposób realizacji usługi są trudne do określenia,
a przekładają się na możliwości osiągnięcia poziomów recyklingu przez Wykonawcę;

d)istnieje problem słabej jakości selektywnej zbiórki odpadów komunalnych „u źródła" – największa grupa odpadów w całym strumieniu – około 60% to odpady zmieszane,
z których możliwe jest odzyskanie ok 5%;

e)mieszkańcy mogą kompostować odpady ulegające biodegradacji w przydomowych kompostownikach, co bezpośrednio wpływa na ograniczenie możliwości osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu przez wykonawcę;

f)wykonawca nie ma wpływu na to, jakie odpady zostaną wytworzone przez mieszkańców
i właścicieli nieruchomości objętych gminnym systemem odbioru odpadów komunalnych;

g)z najnowszych uwarunkowań prawnych w zakresie rocznych poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz poziomów składowania, zmienionych uwarunkowań prawnych co do metodologii wyliczenia tych poziomów, spadającego popytu na surowce – wysokich wymagań recyklerów, co do odpadów podlegających recyklingowi,

Na wszystkie te okoliczności wykonawca nie ma wpływu (poza podejmowaniem akcji zachęcających mieszkańców do prawidłowej segregacji, których skuteczność jest ograniczona), a mimo to zamawiający obarczył wykonawcę odpowiedzialnością za osiągnięcie poziomów recyklingu, o których mowa w art. 3b ust. 1 u.c.p.g. pod rygorem nałożenia kary umownej. Świadczy to o nałożeniu kary umownej w oderwaniu od okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 471 Kc) czyli o jednoczesnym naruszeniu art. 433 pkt 2,3 ustawy Pzp. W takich okolicznościach, nałożenie na wykonawcę kary umownej w takiej wysokości jak ta, wskazana w § 26 ust. 1 pkt 29 wzoru umowy stanowi nadużycie prawa podmiotowego zamawiającego do kształtowania postanowień umownych i jest sprzeczne
z zasadami współżycia społecznego z uwagi na wpływ zamawiającego na poziomy recyklingu przy jednoczesnym ograniczonym wpływie wykonawcy na osiągane poziomy recyklingu
i odzysku.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu:

1.w zakresie zarzutu nr 1 - 3 nakazanie zamawiającemu wykonanie wyroku KIO w taki sposób, aby doszło do wykreślenia kar umownych w przypadku braku osiągnięcia poziomów recyklingu na podstawie postanowień § 3 ust. 1 pkt 5, § 10, § 26 ust. 1 pkt 29
i pkt 30 wzoru umowy oraz postanowień pkt 13.4. i pkt 14 OPZ;

lub ewentualnie

2.w zakresie zarzutu nr 1 - 3 nakazanie zamawiającemu obniżenie wysokości kar umownych ustanowionych na podstawie postanowień § 26 ust. 1 pkt 29 i pkt 30 wzoru umowy do poziomu maksymalnie 0,1% wartości kary jaką zapłacić ewentualnie będzie musiał zamawiający w przypadku nieosiągnięcia poziomów recyklingu w odniesieniu tylko do tej masy odpadów, która pochodzić będzie z realizacji przedmiotu zamówienia i którą faktycznie zapłaci zamawiający. Tak, aby warunkiem obowiązku zapłaty kary umownej było jej wcześniejsze zapłacenie przez zamawiającego oraz wykreślenie postanowień § 3 ust.
1 pkt 5 i § 10 wzoru umowy oraz pkt 13.4. i pkt 14 OPZ;

lub ewentualnie
w zakresie zarzutu nr 1 - 3 nakazanie zamawiającemu zmianę postanowień Pkt 14.1. SWZ
w taki sposób, aby uzyskał brzmienie:
*Wykonawca ma obowiązek w danym roku kalendarzowym zagospodarować odebrane i zebrane odpady komunalne w sposób zapewniający osiągnięcie rocznych poziomów:*
*a. ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania – określonych w przepisach powszechnie obowiązujących,*
*b. przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych – określonych w następujący sposób:*
*za rok 2027 – 27,00%,*
*za rok 2028 – 27,50%,*
*za rok 2029 – 27,5%,*
*c. składowania – określonych w przepisach powszechnie obowiązujących.*

**Izba ustaliła i zważyła, co następuje:**

Izba stwierdziła, że odwołanie nie zawierało braków formalnych, został uiszczony od niego wpis, nie zaistniały również przesłanki określone w art. 528 ustawy Pzp, których skutkiem byłoby odrzucenie odwołania.
Ustalono także, że do Prezesa Izby w ustawowym terminie wpłynęło zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie odwołującego wykonawcy Przedsiębiorstwo Techniki Sanitarnej Alba Spółka z ograniczona odpowiedzialnością z siedzibą w Chorzowie. Zgłoszenie przystąpienia spełniało warunki określone w art. 525 ust. 1 i 2 ustawy Pzp.
Zamawiający w piśmie z 11 września 2026 r. wniósł o umorzenie postępowania odwoławczego ze względu na uznanie zarzutów w całości ewentualnie o oddalenie odwołania w zakresie zarzutów nr 1-3 ze względu na ich częściowe uwzględnienie i wykazanie przez zamawiającego braku ich zasadności w pozostałym zakresie. Zamawiający dołączył do pisma:
1) wyciągi z Obwieszczeń Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie wysokości stawek opłaty za korzystanie ze środowiska na lata 2026, 2025, 2024 oraz
2) informacja wykonawcy o uzyskanych poziomach za 2025 r.
Odwołujący w piśmie z 21 września 2026 r. wniósł o umorzenie postępowania, z uwagi na fakt, że zamawiający po wniesieniu odwołania dokonał modyfikacji treści dokumentacji w taki sposób, że odwołanie stało się bezprzedmiotowe, a dokonane zmiany – w szczególności co do określenia procentowej wysokości poziomu recyclingu jaki osiągnąć ma wykonawca spełnia żądanie zawarte w odwołaniu, ewentualnie w wypadku braku podstaw do umorzenia postępowania zgodnie z wnioskiem, odwołujący oświadczył, że cofa w całości odwołanie.
Biorąc pod uwagę stanowisko zamawiającego zawarte w piśmie z 11 września 2026 r. oraz oświadczenie odwołującego o cofnięciu odwołania z 21 września 2026 r., Izba postanowiła umorzyć postępowanie odwoławcze na podstawie art. 568 pkt 1 w związku z art. 520 ust.
1 ustawy Pzp.
Zgodnie z art. 520 ust. 1 ustawy Pzp odwołujący może cofnąć odwołanie do czasu zamknięcia rozprawy, a cofnięte odwołanie nie wywołuje skutków prawnych, jakie ustawa wiąże
z wniesieniem odwołania do Prezesa Izby.
Cofnięcie odwołania jest nieograniczonym uprawnieniem, z którego odwołujący może skorzystać do czasu zamknięcia rozprawy. Skuteczne cofnięcie odwołania znosi wszelkie skutki prawne związane z jego wniesieniem.
Stosownie do art. 568 pkt 1 ustawy Pzp, Izba umarza postępowania odwoławcze, w formie postanowienia, w przypadku cofnięcia odwołania.
Na podstawie § 9 ust. 1 pkt. 3 lit. a rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r., poz. 2437) w przypadku umorzenia postępowania odwoławczego przez Izbę w całości na skutek cofnięcia odwołania przed otwarciem rozprawy najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień, na który został wyznaczony termin rozprawy lub posiedzenia z udziałem stron lub uczestników postępowania odwoławczego - odwołującemu zwraca się 90% wpisu; w takim przypadku Izba orzeka o dokonaniu zwrotu odwołującemu z rachunku Urzędu kwoty uiszczonej tytułem wpisu, w wysokości stanowiącej 90% jego wartości.
Odwołujący wycofał odwołanie przed dniem, na który zostało wyznaczone posiedzenie
w przedmiotowej sprawie.
Odwołujący uiścił wpis w wysokości 15 000 zł, do zwrotu pozostała wobec powyższego kwota 13 500 zł, o czym orzeczono w pkt 2 sentencji.

Uwzględniając powyższe postanowiono, jak w sentencji.

Przewodnicząca: ……